

Zöldúton halad az iskola

Az idei október 23-i ünnepen a kerület legmagasabb rangú elismerését, a díszpolgári címet egyrészt posztumusz néhai Dr. Fodorné Kováts Márta, másrészt a Kolozsvár Utcai Általános Iskola nyugdíjba vonuló igazgatónője, Selényiné Stier Márta kapta.

– Számított ekkora elismerésre?

– Álomban sem. Akkora meglepetés volt, hogy csak az utolsó pillanatban, néhány nappal az ünnep előtt értesültem róla. Természetesen nagyon örültem neki, mert úgy éreztem, hogy elismerték végre a munkámat. Hálával tartozom az önkormányzatnak, amely érzésem szerint még mindig gondját viseli az iskoláknak.

– *Negyven évig tanított Rákospalotán, ráadásul egy iskolában. Hogy kezdődött a „kolozsváros” pályafutása?*

– A férjem révén költöztem a kerületbe. Akkor már tanári végzettségem volt, így rögtön állás után néztem. Szerencsémre a lakhelyünkhöz legközelebbi iskolában, a Kolozsvárban éppen pedagógust kerestek, így hamar el tudtam helyezkedni. Az elmúlt negyven évben aztán az iskola második otthonommá vált, melytől nagyon nehéz volt elbúcsúzni.

– *A földrajz és a biológia iránti érdeklődése mikor kezdődött?*

– Az érdeklődésemet a szüleimnek köszönhetem, akikkel gyerekként rengeteget utaztam. Az ország minden pontját bejártuk, de a szomszédos országokba is eljutottunk. Ezek a gyerekkori élmények olyan erősek voltak, hogy amikor pályaválasztásra került sor, azonnal a földrajzot és a biológiát választottam.

– *Mikor lett szaktanár?*

– Először napközis tanárként dolgoztam, de aztán hamar tanítani kezdtem. Sőt azonnal osztályfőnök is lettem. A ranglétrát végigjárva, voltam osztályfőnöki munkaközösség-vezető, majd a rendszerváltást követően éveken át biológia-tantárgygondozó is. Igazgatóhelyettesnek 1996-ban választottak meg, majd miután nevelési-oktatási központtá váltunk, intézményegység-vezetőként szerveztem az iskola mindennapi életét. Akkoriban olyan fontos dolgok tartoztak hozzám, mint a NAT bevezetése, a helyi tanterv, a tanítási program elkészítése, illetve a minőségbiztosítási rendszer kidolgozása.

– *Miután a kerületi oktatást ismét átszervezték, 2012-ben igazgatóvá választották. Milyen örökséget vett át az elődeitől?*

– Nagyon büszke vagyok, hogy olyan igazgatók irányítása alatt dolgozhattam, mint Beregszászi Frigyes,

majd Lövey Istvánné és Nádai Miklósné. Mert mind-egyikük korszakos egyéniség volt, és mindegyiküktől rengeteget tanulhattam. Igazgató úr volt az, aki az országban elsőként a testnevelés szakot bevezette, Kati idejében az úszás- és angoloktatás került be a programunkba, Ági idejében egy tornacsarnokkal gazdagodtunk. Ezek olyan örökségek voltak, mellyekkel csak jól kellett tudni sáfárkodni.

– *Milyen változás volt az ön vezetése alatt az iskolában?*

– Amire a legbüszkébb vagyok, az, hogy 2014-ben elsőként a kerületben Örökös ÖKO Iskola lettünk. A szakterületem elsősorban az egészséges életmódra és a környezettudatosságra való nevelés felé irányult, így én ezt forszíroztam. Bevezettük a Virágos Kolozsvárért programot, meghonosítottuk a kisállat-kiállításokat, bevezettük a szelektív hulladékgyűjtést, megmutattuk a gyerekeknek a hulladékégető és a szennyvíztelepek működését, és még számos egyéb programmal oktattuk őket a helyes életmódra. Ez egyébként illeszkedett az elődeim sportos szemléletéhez is.

– *Látszik, hogy fontosnak érzi az elődök munkájának továbbvitelét. Hogyan tudta elfogadtatni ezt a szemléletet?*

– Elsősorban annak köszönhettem, hogy a kollegáim elfogadtak, mert közülük kerültem ki, mert ismertem a problémáikat, melyeket aztán közösen próbáltunk meg orvosolni. Az utódom, Tóthné Varga Csilla szintén régóta pedagógusa az iskolának, így biztos lehetek benne, hogy a több évtized alatt felépített kolozsváros szemlélet a jövőben is jellemezni fogja az iskolát. Az általam preferált környezettudatosság is napirenden fog maradni, mert a stafétabotot, Wittner Edina kolléganőm személyében egy fiatal, agilis és a téma iránt elkötelezett pedagógus vette át.

– *Nyugdíjba vonulás után mivel tölti majd az idejét, és kapcsolatban marad-e az iskolával?*

– Elsősorban pihenni szeretnék, mert az elmúlt néhány évem nagyon nehéz volt. Ráadásul itthon is rengeteg tennivaló összejött, melyeket próbálok sorban megoldani, befejezni. Az iskolával továbbra is kapcsolatban maradok. Nem is tehetnék másként, hisz magam is az intézmény körzetében élek, csak a mi utcánkban egy osztálynyi gyerek lakik, így folyamatosan értesülök az iskolában történetekről. Ha hívnak, ha a tanácsaimat igénylik, akkor természetesen mindenben segíteni fogok. A stafétabotot azonban már átadtam, a jövőt immár az utódoknak kell építeniük.

Riersch Tamás

FOTÓ: XV MÉDIA, NAGY BOTOND